

En el comentari no tenim en compte l'africació o l'ensordiment de la consonant inicial (veg. *PALDC*, I, mapa 13) ni la sensibilització o no de la ròtica final (veg. *PALDC*, I, mapa 27).

Gener deriva del llat. vg. JENUARIUS, var. del llat. cl. (MENSIS) JANUARIUS, és a dir, 'mes consagrat al déu Janus', convertit en mes del pas d'un any a l'altre. El primer estadi era *g[e]ner*, amb /e/ mantinguda en la part oriental del nord-occidental, convertida a la resta del cat. occ. i alguns punts

del ross. en *g[i]ner* (s. XIII) per la pressió de la consonant palatal (veg. *PALDC*, I, mapa 6), mentre que en cat. or. aquesta /e/, seguint un procés normal, va passar a neutra, *g[ə]ner*; l'alg. *j[a]ner* 85 no és descendent de JANUARIUS sinó que és resultat de la substitució de la [ə] per la [a] a causa del contacte amb el sard. A notar les var. *ginero* 94 (pron. [tʃin'ero]), d'àrea fronterera, com el cast. *enero*, var. *ener* 138, catalanitzada. En algunes localitats (158, 160) conviu *enero* amb l'equivalent genuí, *giner*. *Gener* és el mot normatiu.

